

Mohamad Mashghdost, 18,
Bandar Anzali, Iran

در آغاز من نبودم ، مادر می بود که خدا بهم بود .

عشق بیگانه و پدری که هرگز نبود .

دروانی که هرگز آرامش نیافت . و منی که تسلای خالوای منی نداشتم .

ما درم را که دوست می داشتیم از میان رفت

خوهری که می خواست بر اوج ما می کند ، در مانده بود .

می خواستیم بروم اما ما ندم .

می خواستیم بمانیم اما رفتیم .

زمن و مانند من مهم نبودند .

مهم من بودم که نبودم .

عشق دوست ، قدر سال
ز نیندر انگلی

Der Beginn des Lebens

Der Beginn des Lebens war,
dass ich nicht existierte.

Es gab eine Mutter.
Sie war mein Gott.

Es war eine einseitige Liebe.
Es gab einen Vater.
Er war nie da.

Der Körper kam zur Ruhe,
nicht der Geist.
Ich blieb ohne Trost.

Die Schwester
wollte mir die Mutter sein.
Aber sie war müde.

Ich liebte die Mutter.
Sie starb.

Ich wollte gehen
und ich blieb.
Ich wollte bleiben
und ich ging.

Nicht das Gehen war wichtig
und nicht das Bleiben.
Ich war wichtig,
der ich nicht existierte.

Beginning of Life

The beginning of life was,
That I did not exist.

There was a mother.
She was my God.

It was an unrequited love.
There was a father.
He was never there.

The body came to rest,
But not the mind.
I was without solac.

The sister wanted
to be a mother to me.
But she was tired.
I loved the mother.
She died.

I wanted to leave
And I stayed.
I wanted to stay
And I left.

Leaving was not important
And neither was staying.
I was important,
I, who did not exist.

بداية الحياة

كانت بداية الحياة

حيث لم أكن

كان هناك أم

كانت إلهي

كان حب من طرف واحد

كان هناك أب

لم يكن موجودًا قط

الجسد وصل إلى راحته

وليس الروح

بقيت بلا عزاء

الأخت أرادت أن تكون الأم

لكنها كانت منهكة

أحببتُ الأم

التي ماتت

أردت الذهاب

فبقيت

أردت البقاء

فذهبت

الذهاب لم يكن مهمًا

ولا البقاء

Ali Ahmade, 15,
Bamyan, Afghanistan

شعر برای مادر -
قبل از سوار شدن به کشتی . نمیدانم که زنده میمانم یا نه .
میخواهم راحت باشم من هستم همراهت .
فردا چه هست نمیدانم .
ببخش که از فردا چیزی گفت نمیدانم .
اما امروز هستم همراهت .

، علی ،
، Ali ،

Morgen

Sei ruhig, sagst du zu mir.
Und erinnerst mich daran, dass du doch da bist.
Was morgen ist, das weiß ich nicht.
Verzeih, dass ich von morgen nichts sagen kann.
Aber heute bin ich ja noch da.

Das Gedicht beschreibt die Gedanken an seine Mutter,
bevor er in der Türkei ins Boot steigt und nicht weiß,
ob er die Überfahrt nach Griechenland überleben wird.

غداً

تقولین لی، کن هادنگاً
وتذکرینیني أنك ما زلت هنا
ما سیکون غداً، لا أعرف
اعذرینني لأنني لا أستطيع قول غداً
لکنني لا زالت اليوم هنا

Tomorrow

*تصف القصيدة خواطره نحو أمه قبل صعوده على القارب في تركيا
وهو لا يعرف إن كان سينجو من الرحلة إلى اليونان أم لا.

Be calm, you say to me.
Reminding me that you are still there.
What will be tomorrow? I don't know.
Forgive me for I can not speak of tomorrow.
But today I am still here.

The poem describes his thoughts about his mother
before he gets on a boat in Turkey. He does not know
whether he will survive the passage to Greece.

Ghani Ataei, 16,
Herat, Afghanistan

لست كنت يا محمد
بشيء من عجزك
بشيء من عجزك

هرق دهم كسب
ز بار باره رفتی ناراحتم
دل من خواهر مادرم
کس را دهم باشم
کام من از دنیا ناامیدم

Hoffnungslos

Sie töteten vor meinen Augen, im Dorf.
Vier Tage konnte ich nicht sprechen.
Vier Tage blieb ich stumm.
Sie töteten vor meinen Augen, im Dorf.
Vier Tage konnte ich nicht sprechen.
Vier Tage blieb ich stumm.
Bis ich verstand.

Niemand erwartet etwas von niemandem.
Gleich, wie viel ich älter werde,
wie erwachsen ich sein werde,

يائس

wenn ich unruhig bin und voller Sorge,
wünschte ich die Mutter an der Seite.

فَتَلُوا فِي الْقَرْيَةِ أَمَامَ عَيْنِي

أَرْبَعَةَ أَيَّامٍ لَمْ أُسْتَطِعِ الْكَلَامَ

أَرْبَعَةَ أَيَّامٍ بَقِيتُ صَامِتًا

Aber ich bin hoffnungslos,
was die Welt angeht.

حتى فهمت

لا يتوقع أحدٌ شيئًا من أحدٍ

كل واحد يمكنه أن يفعل ما يشاء للآخر

لا يهم كم سيصبح عمري

أو كم كبرت

Hopeless

حينما أكون مرتبكًا ومهمومًا

سأتمنى وجود أمي بجانبني

لكنني يائس

They killed in the village before my eyes.
Four days I could not speak.
Four days I was mute.

فيما يخص هذا العالم

فيما يخص هذا العالم

Until I understood.
Nobody expects anything from anybody.
And anybody can do anything to anyone.

No matter, how much older I grow,
How grown up I will be,
When I am uneasy and full of sorrow,
I will wish my mother by my side.

But I am hopeless,
When it comes to the world.

Yasser Niksada, 15,
Panshir, Afghanistan,
aufgewachsen in Iran

پښتو

کناړم کابش و پښت

لبېن جېده سترگه کمه

هر چه بکمر تمام لا در وقت

و بی رد یاشی درد لم هفت

بادم اکمه با سترگه کمه

ساعه سانی کف انبوس

که وقتی برای برای نمی بود

باها منم شده بود

خواب در چشمان علی میرد

اما برای خوابی نبود

سرداهی پلیسی STOP

و رگشست و رگشست

در قطار دهم در لاس

ولی من در راه بودم

وقتی قایم غرق شد

دلم از اروپا سرد شد

ان وقتی که همه نامم در خواب بود

مادر را می بینم

خسته و تشنه و لرزیده

ولی رفتم که رفتم

بار لیس من به سختی است

همی من کن ما فقط فقط برای آسایش اساس من نه خوانده می من

Spuren

Sei neben mir und sieh,
was mir geschehen ist.
Es ist vorbei, die Spuren noch im Herzen.
Kein Platz für mich für Schlaf in diesem Bus.
Die Füße vertrocknet, der Traum versank im Auge.
Die Polizei sagte Stopp.
Geht zurück, geht zurück.
Alle dann in den Waggon, nur ich allein auf dem Gleis.
Das Schlauchboot sank und mein heißes Herz für Europa wurde kalt.
Die Welt schlief, nur wir waren wach,
hungrig, durstig, müde.
Wir sind ja weggegangen, schwieriger wird es, zurückzukehren.
Das ganze Sich-Zerreißen, für ein bisschen Ruhe.
Nicht meine Ruhe.
Die Ruhe meiner Familie.

آثار

کن بجانبی وانظر

لَمَّا حَدَثَ لِي

انتهی الأمرُ و بقت الآثار في القلب

لا مكان لي كي أنام في هذه الحافلة

ذبلت الأقدام و غرق الحلم في العين

قالت الشرطة: قف

ارجع، ارجع

الجميع في عربة القطار، وحيدٌ أنا فقط على القضبان

غرق القارب المطاطي وأمسى قلبي المشتعل لأوروبا باردًا

نام العالم، وكنا وحدنا يَنَاقِظُ

جوعانين، ظمآنين، منهكين

لقد غادرنا

ستكون العودة أصعب

كل تمزيق النفس هذا لأجل القليل من السكينة

ليست سكينتي

سكينة عائلتي

Traces

Be next to me and see,
What has happened to me.
It is over, the trace still in my heart.
No room for me to sleep on this bus.
Withered feet, the dream sunk into the eye.
The police said stop.
Go back, go back.
All then in the train car, just me alone on the tracks.
The rubber boat sank and my heart, hot for Europe, turned cold.
The world slept, only we were awake,
Hungry, thirsty, tired.
We left; it will be more difficult to return.
All this tearing oneself up, for a little bit of rest.
Not my rest.
The rest of my family.

Shahzamir Hataki, 16,
Mazar-e-Sharif, Afghanistan

قصه ٻيهر آڻي ته بهشت زير پايش .
که سحر پيش تاليد در دلم هاي دارد
تو بهترين گلن ميان نعمت گله اي .
که تنگ آفت جي سب نه مي رويد -
صل سده گويي مهاجر کي خوشه رنده گي جي ٿو درين فاضله ملت است پدر
که از آن همه خلعت است پدر .
بسر زنت تنگ است وي باطلن
گويد بخون و سحر خلعت است پدر .
او نه فار مجيد و کف پا ي مستر
مشتي ميته کمر از سره بياليم بگلر .
بغدا بوسه از بدن فاضله ملت است پدر
تا که ميستد .
کلب خود را ياره مي کردم
باب ياره بزرگتر گله ملت است پدر
سمه ديگر چه کند من در رسوم ميدان
رنده گي با من کمر کو خلعت است پدر

Ohne Dich

Das Leben hier zu führen ohne dich,
ist schwierig, Vater.
Ich bin durstig nach deinen Tränen.
Auch das Weinen hier unter diesen Leuten ist schwierig, Vater.
Wenn du jetzt dort schreitest und über Dornen gehst, Vater,
spüre ich die Schmerzen deiner Füße.
Ich wünschte, mich in Deine Arme zu werfen.
Dich aus dieser Entfernung zu küssen, ist schwierig, Vater.
Meine Lippen würde ich abreißen dafür,
aber ohne Lippen zu trauern, ist schwierig, Vater.
Du bist die schönste Blume in einem Feld von Blumen.
Du bist die Farbe der Sonne, die sich zum Abend neigt.
Du leuchtest wie die Sterne, mein Vater,
und du bist hell wie der Mond.

دونك

خوض الحياة دونك
صعب يا أبي
إنني أتعطش لدموعك
البكاء أيضًا صعب وسط هؤلاء الناس يا أبي
إذا سرت الآن وخطوت على شوك يا أبي
سأشعر بألم قدميك
أتمنى أن أرمي في حضنك
تقبيلك من هذا البُعد صعب يا أبي
من أجل ذلك يمكنني أن أمزق شفتي
لكن دون شفتين يصعب الرثاء يا أبي
أنت أجمل وردة في حقل من الورود
أنت لون الشمس الذي ينحني للمساء
Without You
أنت تتألق مثل النجوم يا أبي
وتلمع مثل القمر

Living my life here without you,
Is difficult, father.
I am thirsty for your tears.
And to cry here among these people is difficult, father.
When you stride there and walk over thorns, father,
I feel the pain of your feet.
I wish to throw myself into your arms.
To kiss you from this distance is difficult, father.
I would tear my lips off to do it,
But to mourn without lips is difficult, father.
You are the most beautiful flower in a field of flowers.
You are the color of the sun, which bows at night.
You shine like the stars, my father,
And you are light as the moon.

Shahzamir Hataki, 16,
Mazar-e-Sharif, Afghanistan

عشق یعنی منی و دیر ایگی
عشق یعنی با جهان بیگانه گی
عشق یعنی شب نفس مرا سحر
عشق یعنی لبه با جعبان تر
عشق یعنی سر به دار آو سیوش
عشق یعنی اشک هرگز و بیفش
عشق یعنی مرخص با ساضی
عشق یعنی زنده گی را با خشی
کاش قلبم در دینویانی زده است
چهره عمر بعد گد پریشان زده است
کاش بد گد آخر نفدیم عشق
خبر ز کت روز بارانی زده است
کاش همه راه سفت عشق را
بی طم سیمیده و غریبان زده است
کاش میشو عشق را نفیر کرد
درست و باری عشق را زنجیر کرد

دشاه همردی

Rausch und Wahn

Love is a Rausch und Wahn
and fremd zur Welt,
Sie sitzt immer da, von der Dämmerung bis zum Morgenrot.
Love bedeutet ein Lächeln in nassgeweinten Augen,
Love bedeutet, sein Leben wegzuerwerfen.
Love bedeutet, Tränen zu vergießen.
Love bedeutet, zu sein und dabei zu verbrennen.
Love bedeutet, sein Leben aufs Spiel zu setzen.

Erlitte ich nicht diesen Schmerz,
mein Antlitz hätte nicht den Ausdruck der Enttäuschung

Wäre die letzte Seite der Liebe doch die Nachricht,
dass der Regen noch aufhört.

Hätte ich gewusst, dass Liebe sowas macht,
hätte ich die Liebe angekettet.

نشوة وجنون

الحب نشوة وجنون
وغربة عن هذا العالم
تجلس هناك دائماً من الغروب إلى الفجر
الحب يعني إبتسامة في عيون مبللة بالبكاء
الحب يعني أن تلقي بحياتك
الحب يعني أن تذرف الدمع
الحب يعني أن تكون فتحترق
الحب يعني أن تُقامر بحياتك

High and Madness

Love is a high and madness
And strange to the world,
She sits there always, from dusk until dawn.
Love means, a smile in eyes cried wet,
Love means, to throw away one's life.
Love means, to shed tears.
Love means, to be and thereby burn.
Love means, to risk your life.

Did I not suffer this pain,
The expression of disappointment would not stay on my face.

If only the last page of love could be the message,
That the rain will still stop.

Had I known, that love does something like that,
I would have put love in chains.

إن لم أتكبد هذا الألم
لمأ بقى على وجهي تعبير الإحباط
لو كانت فقط رسالة الحب الأخيرة
بأن المطر قد توقف
إن كنت أعلم أن الحب يفعل ذلك
كنت كبلت الحب

Mahdi Hashemi, 16,
aus Ghazni, Afghanistan, aufgewachsen in Iran

با یه قاصد سلسله
بانها می مانت و رخصت

یہ وقتہ ہا یا حسرت نہ مہینہ
دوست داری ہم درد نداری
عسرا داری اکیلیہ کسکا نہ داری
مگر مہینہ
ہم داری و هیچ می نداری !
کمی صوفیہ می فہم
ہا درد مند می درونہ
بیک پر دہی اشک و عین
ہی راز منو می روزنہ

Nur Du

Wir sehen jetzt Zeiten,
in denen du da bist,
und nur du.

Du liebst und du wirst nicht geliebt.
Du fühlst Nähe und keiner da,
an den du dich lehnen kannst.
Du hast alles und doch hast du nichts.
Die Wunde verborgen,
hinter dem Schleier der Tränen,
bleibt das Geheimnis ungelesen.

فقط أنت

نعيش الآن أوقاتاً

فيها أنت هناك

و فقط أنت

تَعْشِقُ ولا تُعْشَقُ

تشعر بالألفة ولا يوجد أحد

يمكنك أن تستند عليه

Only You

الجروح متخفية

خلف ستار من الدموع

ويبقى السر غير مقروء

We now see times,
In which you are there,
And just you.

You love and you are not loved.
You feel intimacy and nobody is there,
To lean on.
You have everything. and yet you have nothing.
The wound hidden,
Behind the veil of tears,
The secret remains unread.

Kahel Kaschmiri, 15,
Ghazni, Afghanistan

(مادر عزیزم)

اگر کاشی تو باز آیی و من پاگر تو بگویم

در سجده روم صورت زیباگر تو بگویم

هر جا که برفش و دمه جاگر برفش

آنجا بروم گر چه کن جاگر تو بگویم

پسر کاظم کشمیری

منوله 1379

Mutter

Wärest Du doch hier,
ich würde deine Füße küssen.
Ich würde mich verneigen vor dir
und Dein Antlitz küssen.
Überall wo du hingingst und verweiltest,
möchte ich hingehen und weinen.

أمي

لو كنتِ فقط هنا لقبلت قدمك
لسجدت أمامك وقبلت وجهك
كل مكان ذهبتِ إليه ومكنتِ
أود أن أذهب إليه وأقبل مطرك

Mother

If only you were here,
I would kiss your feet
I would bow before you
And kiss your face.
And everywhere you went and lingered,
I want to go and cry.

Samiullah Rasouli, 17,
Ghazni, Afghanistan.

وقتی میگویم زن ها.

من منظورم واقعا زن ها است .

فمانهای که بینی و لب و چانه و ... همگی مال خورشان بوده است از ابتدا
فمانهای که مغرور و خورسینه نیستند . اما به خلقی خاص و صریح صفت میبالند .
و خور را همانطور ساده و زیبا دوست میدارند . فمانهای که میخواهند .
فقط شبیه خورشان باشند . و نه شبیه هیچ زنی دیگری .
وقتی میگویم زفعا منظورم همان زن ها است . که بوی عطر فقاها پر از مهرشان
و لطافت دست و پاهای گریان به هیچ چیز گرائی و معنی برابری نمیتواند .
زنهای که آرامش اند اما بعد از شنیدن صورت معم منفور میشود آنرا نشنخت .
زنهای که زیبا میپوشند اما حیایان که میروند آب دفان شگفت برشان بر راه
میافتد .
زنهای که روی لوندی و دلبری نیستند - اما جذابت درونشان بر اهل
دلی را به راه می آورند .

بعضی ها شان خانه می مانند آب میشوند .

بعضی ها شان بیرون میروند نان میخورند .

و من وقتی میگویم زفعا منظورم همین زفعا است .

سبحان الله .. رسولی

از ولایت غزنی .

سال تولد ۱۳۶۵ هـ ش ۱۳۷۸ هـ ش

Frauen

Wenn ich sage, Frauen, dann meine ich echte Frauen,
diejenigen mit Brauen, Nasen und Schultern.

Die von Beginn an nur sich selbst gehören,
die nicht selbstsüchtig sind und stolz auf ihre Gaben,
die sich in ihrer einfachen Schlichtheit lieben
und einfach nur sie selbst sein wollen
und keiner anderen ähneln.

Diese Frauen meine ich, wenn ich sage Frauen.

Das Licht in ihrem Blick ist wie der Duft von Kobeko*
Ihre wohlwollende Hand ist unvergleichlich wertvoll.
Die Weisheit scheint unter ihrer Schminke hervor.
In Schönheit schreitet sie in der Öffentlichkeit.
Der wässrige Mund der Gaffer ist ihr gleich.
Die selbstbewusste, starke Frau verfolgt ihre Gaben und Talente.

Einige Frauen bleiben zuhause, sie lösen sich auf
und werden zu Wasser.
Und diejenigen, die rausgehen, werden zu Brot und Speisen.
Und wenn ich sage Frauen, meine ich diese Frauen.

*Parfum mit dem Namen “Berg an Berg”

نساء

عندما أقول نساء، أعني النساء الحقيقيات
ذوات الحواجب والأنوف والأكتاف
اللواتي ينتمين منذ البدء إلى أنفسهن فقط
غير الأنانيات اللواتي يفتخرن بمواهبهن
اللواتي يحبن أنفسهن في بساطتها
يريدن أن يكنّ أنفسهن فقط
ولا يشبهن أحدًا
أعني هؤلاء النساء، عندما أقول نساء

Women

When I say women, I mean real women,
Those with eyebrows, real noses, and shoulders.
Who belong only to themselves from the beginning,
Who are not selfish and proud of their gifts,
Who love themselves in their simplicity,
And just want to be themselves
And not resemble another.
Those women I mean, when I say women.

النور في نظرتها مثل عطر كوبكو*
تحتوي يدها الرقيقة على قيمة لا مثيل لها
تشع الحكمة من تحت زينتها
تخطو بجمالها وسط العموم
لا يهمها أفواه المتلصصين سائلة اللعب
تلاحق المرأة القوية الواثقة بنفسها مواهبها وملكانها

The light in her gaze is like the scent of Kobeko*
Her tender hand is incomparably precious.
Her wisdom shines forth from beneath her make-up.
She walks with beauty in public.
The watering mouths of the gawkers do not bother her.
The self-confident, strong woman pursues her gifts and talents.

بعض النساء يبقين في المنزل ويذوبن
فيصبحن ماء
واللواتي يخرجن يصبحن خبرًا وطعامًا
فعندما أقول نساء، أعني هؤلاء النساء

Some women stay at home, they dissolve
And become water.
And the ones who go out become bread and food.
And when I say women, I mean these women.

*عطر معني اسمه «جبل إلى جبل»

*Perfume named “Mountain to Mountain”

Samiullah Rasouli, 17,
Ghazni, Afghanistan

پير صغير با نيم .
صد جوسته ز نيم خالك قدم هاي پير را .
بر رديه كنم منزل و ما هاي پير را .
صد رنج كنيد روز حمام از پي ناني .
وامي صدقه شوم آبله رستاي پير را .
يك روز تلفت نهند و افسرده ام من .
ولي صدقه شوم همت ولا پير را .
چو كعبه هوا فتن كنم از صبح هستي .
چو ده فتنم خدمت رنج هاي پير را .

سمیع اللہ " رسولی "
از ولایت غزنی افغانستان
سال تولد: ۱۳۶۸

Vater

Hundert Küsse sende ich dem Staub,
den deine Füße aufwirbeln.
Hundertmal Wehmut musstest du erleiden, um Brot zu finden.
Könnte ich doch zu den Schwielen deiner Hand werden.

Nicht einmal klagtest du und sagtest, du seist müde.
Ich verneige mich vor deinem Opfer.
So wie man um die Kaaba kreist,
will ich um dich kreisen.
Aber auch das reichte nicht,
um deine Mühsal aufzuwiegen.

والد

مائة قبلة أرسلها إلى الغبار
الذي تثيره قدماك
مائة مرة أُصِبتُ بالشجن بحثًا عن الخبز
لو كنت استطعت فقط لأُصِبتُ ثَقَنٌ* يديك

ولا مرة تدمرت فيها وقلت إنك متعب
أنحني إلى تضحيتك
وكما يطوف المرء بالكعبة
أريد أن أطوف حولك
لكن حتى هذا لا يكفي
لتعويض مشقتك

*ثَقَنٌ: جلد اليد الذي غلظ وييس من العمل، والمفرد ثَقَنَة.

Father

A hundred kisses I send to the dust
That your feet whirl up.
A hundred times melancholy you had to suffer to find bread.
If only I could become the calluses on your hand.

Not once did you complain, or say that you were tired
I bowed before your sacrifice.
Just like you circle the Kaaba,
I want to circle you.
But even that would not suffice,
To repay your hardship.

Samiullah Rasouli, 17,
Ghazni, Afghanistan

زیبایی ام.

اگر بخاطر زیبایی دوستم میداری دوستم مدار.

خویشاوند را دوست بهار با لیسوان زارینش.

اگر بخاطر جوانی دوستم میداری دوستم مدار.

به بهار عشق بوز که مهر سال جوان است.

اگر به خاطر دارایی دوستم میداری دوستم مدار.

دیری در باین را دوست بهار در مهر و یاقوت بهار دار.

اگر دوستم می داری به خاطر عشق پس مهر آئینه دوستم مدار.

دوستم بهار صهاره من صهاره عاشق است خواهم بود.

سمیع الله رسولی

سال تولد ۱۳۷۸ هجری

از ولایت غزنی - افغانستان

Liebe

Wenn Du mich wegen meiner Schönheit liebst,
dann lieb mich nicht.
Liebe stattdessen die Sonne und ihre Strahlen.

Wenn du mich für meine Jugend liebst,
dann lieb mich doch lieber nicht.
Verlieb dich dann lieber in den Frühling,
weil er doch jedes Jahr wiederkommt.

Wenn du mich wegen meines Geldes liebst,
dann lieb mich doch lieber nicht.
Dann lieb doch lieber den Pari*.

Wenn du mich liebst, weil ich der richtige Junge bin,
dann sollst du mich lieben.
Liebe mich so lange,
solange ich Deine Liebe erwidern kann.

حب

*mythologischer Fisch, der Rubine und Smaragde im Mund trägt.

إذا تحبيني من أجل جمالي

فلا تحبيني

بل حبي الشمس ونورها بدلاً مني

إذا تحبيني من أجل شبابي

فمن الأفضل ألا تحبيني

من الأفضل أن تقعي في غرام الربيع

لأنه يعود كل عام

إذا تحبيني من أجل مالي

فمن الأفضل ألا تحبيني

من الأفضل أن تحبي پری*

إذا تحبيني لأنني الشاب الصحيح

فعليك أن تحبيني

حبًا يطول

طالما استطعت أن أرد حبك

Love

If you love me for my beauty,
Then love me not.
Love instead the sun and its rays.

If you love me for my youth,
Then love me not.
Fall in love instead with the spring,
For it comes again each year.

If you love me for my money,
Then love me not.
Love instead the Pari.*

If you love me because I am the right boy,
Then you should love me.
Love me as long,
As long as I can return your love.

*سمكة من الميثولوجيا الفارسية تحمل في فمها زمرد وياقوت

*mythological fish that carries rubies and emeralds in its mouth

Mahdi Hashemi, 16,
aus Ghazni, Afghanistan, aufgewachsen in Iran

کشمور بار بست ، غیر هملن
کید ماه مسافرت ، مسافرت کن ، نذاب

میخواهم با سر میل سیر
نیر می در سوس نماند می رود
نیر می در در بی اند کند پستی را نماند

Wie ein Pfeil

Einen Monat lang
ging die Reise,
die keine Reise war,
sondern ein Schrecken,
in das Land der Hoffnung.

Jetzt warte ich auf ein Papier,
das vielleicht Bitterkeit enthält und Trauer.

Und fühle mich wie ein Pfeil.
Verschossen.

Der zurückkehren soll
zu seinem Bogen.

كالسهم

دامت الرحلة شهرًا
الرحلة التي لم تكن رحلةً
بل رعبًا
إلى بلاد الأمل
الآن أنتظر ورقة
قد تحمل مرارة وأسى
فأشعر كالسهم
خائبًا

Like an Arrow

سهم عليه أن
يعود إلى قوسه

It took a month the trip,
That wasn't a trip at all,
But rather a horror,
In the land of hope.

Now I am waiting for a paper,
That may contain bitterness and grief.
And I feel like an arrow.
Released.

Which should return
To its bow.